

tede det ærede Medlem rigtigt, naar jeg før sagde, at han var inde i alle Detailler, at han har interesseret sig for alle Detailler, og jeg har oven i Købet sagt, at jeg var glad over, at den tidligere Forsvarsminister ogsaa sagde det, og nu siger han, at det er ikke rigtigt; han var selvfølgelig ikke inde i Detailler, han var kun inde i det i al Almindelighed, akkurat ligesom den tidligere Justitsminister Hr. Zahle. Han var nemlig ogsaa altid kun inde i det al Almindelighed. Jeg havde ventet, at den tidligere Forsvarsminister vilde staa ved, at han kendte Sagens Detailler. Jeg har her en Skrivelse af 25. Februar 1920. Den højtærede Forsvarsminister har den Gang udbedt sig Oplysning om, hvilke Styrker der havde været til Disposition og endnu stod til Disposition ved Rangering, og han har som Svar modtaget denne Skrivelse af 25. Februar 1920, som indeholder disse Oplysninger. Det ærede Medlem Hr. P. Munch vil heller ikke fragaa, at han har set denne Skrivelse. Paa denne findes nemlig en Paategning, der lyder saaledes — jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Munch bagefter, om han vil bekræfte, at det er hans Haandskrift: „Der mangler i Opgivelserne de Regler, der tilstilledes Ministeriet i Efteraaret 1918, en Bog i Kvantbind, de maa vel kunne skaffes. Der mangler nærmere Oplysning om Flytningen fra Helsingør af Befalingsmandskabet hertil. P. M.“ Jeg tror, at det ærede Medlem herefter vil bekræfte, at han er fuldt ud inde i alle de af mig nævnte Spørgsmaal, og at han har interesseret sig for dem. Samtidig med denne Skrivelse blev der forelagt Hr. Minister P. Munch en anden Skrivelse af 24. Februar 1920 — altsaa Dagen før —, som var Anledningen til denne. Der er alle de Datoer, jeg har nævnt. Jeg har sprunget en Dato over, da der kun har været Forstærkning af Vagtmandskabet. Jeg har nævnt alle de andre Datoer. Denne Skrivelse staar til den tidligere Forsvarsministers Disposition. Jeg vil gerne bede ham se og indrømme, at det er hans Haandskrift.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Den højtærede Justitsminister sagde, da han forrige Gang havde Ordet, at Politimestrene i Danmark havde stor Tillid til ham i Modsætning til den tidligere Justitsminister. Jeg tror i og for sig, at dette kan være rigtigt, men efter det,

der er passeret her i Dag, sammenholdt med, hvad der passerede for nogle Maaneder siden i Landstinget, tror jeg, man afgjort kan sige, at Borgerne her i Landet i Almindelighed ikke kan have nogen Tillid til den højtærede Justitsminister, i alt Fald kan socialdemokratiske Borgere ikke have nogen Tillid til ham. Thi hvad er det egentlig, der er passeret i denne Sag angaaende den saakaldte Udvisningsaffære. Der er passeret dette, at en Mand privat har rettet en Skrivelse til den højtærede Justitsminister og ganske fortrolig har henvendt sig til Justitsministeren for at besvære sig over et Forhold, som var af den Beskaffenhed, at ikke alene han personlig, men hele hans Parti blev angrebet paa en saadan Maade, at han var ganske ude af Stand til at værgesig. Denne private Henvendelse til den højtærede Justitsminister benytter han til et politisk personligt Angreb paa den Mand, der fortroligt har henvendt sig til ham, ved den første den bedste Lejlighed. Efter dette er det i alt Fald klart, at ingen Socialdemokrat, og jeg synes egentlig heller ikke nogen anden, der kunde løbe den Risiko at komme i Konflikt politisk eller paa anden Maade med Justitsministeren, kan henvende sig til ham med noget, som er fortroligt. Den højtærede Justitsminister har ved sin Optræden i denne Sag tydeligt tilkendegivet, at han i hvert Fald ikke er en Mand, man kan henvende sig til i fortrolige Spørgsmaal. Man maa se at klare sig udenom Justitsministeriet. Jeg tror ikke, dette høje Embede er tjent med at blive bedømt saaledes i Befolkningen. Vi Socialdemokrater kan i hvert Fald ikke bedømme Justitsministerens Optræden paa anden Maade end denne, at vi fremtidig har at afholde os fra at møde med noget som helst fortroligt overfor ham, thi vi ved, at vi ved den første, den bedste Lejlighed kan risikere Angreb fra ham paa det Grundlag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Om Udvisningsskrivelsen, som den nu populært kaldes, skal jeg til, hvad jeg før har sagt, føje, at den ikke indeholder eet Ord, der tyder paa, at jeg ønsker Manden udvist, og at Udenrigsministeriet ogsaa viser, hvilke Veje der kunde gaas, og som var anvendelige. Jeg troede, at Justitsministeren var vidende om, at disse Spørgsmaal om fremmede i høj Grad behandles i Sammenhæng mellem de to